

SZÉKESEFEJÉRVÁR

TÁRSADALMI HETILAP.

A városi és megyei hatóság, gazdasági-egylet, tanítók és községi jegyzők egyletének közlönye.

Megjelen hetenkint kétszer szerdán és szombaton.

A lap ára

házhöz hordással vagy postán küldve:

Egy évre	8 frt. — kr.
Fél évre	4 frt. — kr.
Negyed évre	2 frt. — kr.

Bérmertelen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el.

Hirdetmény a bélyegdíjon felül, minden négy hasábos petitsor: Megrendelőinktől 4 — nem megrendelőinktől 6 krért igtattatik be.
Lapunk számára hirdetések felvételre **Budapestben:** Hasenstein és Vogler, Laug L. és társa, Weisz Móricz.
Bécsben: Oppelik L. és Mosse Rudolf, Hrdlicka Vince.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Székesfejérvár” szerkesztőségének (Vörösmarty-tér 6-ik sz.) címzendők; — a lap ára, hirdetmények és a hirdetményi díjak **Klökner Péter** kiadó könyvkereskedésében vétetnek fel. — Nyilttérben megjelenő közlemények után négy hasábos petitsorért 10 kr. fizetendő.

☛ **Kéziratok nem küldetnek vissza.** ☛

Nyilt levelek.

XVI.

Szerkesztő barátom! Szomorú és semmi hivatalos szépítés által el nem takarható tény, hogy a törvényhozási düh eredményei napról-napra többet-többet ártnak a magyar igazságszolgáltatásnak. Nem tartozunk egészen „a régi, jó idők” magasztalói közé, sőt nyomatékosan hangsúlyozzuk, hogy Magyarországnak semmire sincs oly nagy szüksége, mint a mai jogkövetelményeket kielégítő és sajátos viszonyaink s nemzeti jellemünknek megfelelő s népi szellemi műveltségét szem előtt tartó törvényhozásra. Ez a gordiusi csomó, ez az a mit törvényhozóink sem megoldani, sem kettévágni nem tudnak. Ha valamely népnek jó törvényeket adnak — azt mondja Buckle a jeles műtörténész — létezése alapfeltételeit adják meg neki.

Hanem fájdalom! a mi törvényhozóink vakandokszerű működésében sem rendszer, sem módszer nincs. Nyakrafőre, mondhatni gőzerővel dolgoznak azért, hogy a már is vagonokat megtöltő törvényeket szaporítsák; de bizony mind bíró, mind ügyvéd csak bosszankodni kénytelen, midőn tapasztalja, hogy az igazságszolgáltatás mezejét ilyen dudva veri fel.

Am olvassa bárki az ügyvédi kamarák emlékiratait; ám hallgassa a bírák és ügyvédek keserű panaszait: kénytelen meggyőződni, hogy az igazságszolgáltatás reformja oly tervtelenül, oly fejtelenséggel, oly felületesen soha nem üzetett, mint jelenleg Magyarországon. Vannak törvényeink, melyek alig mentek át a királyi szentesítésen, alig léptek életbe, már szegénységi bizonyítványt adtak magukról, hogy tökéletlenek, homályosak, értelmet-

lenül fogalmazottak s alapos átdolgozást igényelnek. Ez az oka azután, hogy az igazságügyi miniszterium vesztérhes kebeléből jön a sok törvénynovella, magyarázat, szabályrendelet, mint a záporosó, a mely a helyett hogy üditene s tenyészene, ront, bont, pusztít s beiszapolja az igazságszolgáltatás terét. A szabályrendeletek kötetekre mennek, könyvtárt alkotnak; de polgári törvénykönyvünk nincs s majd meglássa akárki, hogy büntető törvénykönyvünk büntető eljárási szabály nélkül fog megjelenni. Egy darab vályogot minden cigány tud vetni; de azért házat nem tudna építeni: így vannak a mi jogtudós miniszteri tanácsosaink is.

Midőnt vizsgálórol s kitekerve alkotnak, a fontost sutba teszik, a felületés pár nap alatt napvilágra hurcoltatik. Például a kir. közjegyzői intézményt pár év előtt teremtették és már halálra sententiázták. A nép borzad ezen idegen földből átitelt drága intézménytől, önként nem keresi s a szegény közjegyzők vagy éhen halnak, vagy megszöknek. Az ügyvédi kamarákat felállították, hogy az ügyvédi kart szervezzék s behozták a terheltes rendszert s a magyar független ügyvédőt faragtak egy az állam által gyámoltott, terhes kötelmek által agyonnyomott s jövedelmében megsonkított nevelés bábót. A bagateltörvényt meghozták bíró, szolgabíró és békebíró nélkül s most van minden néven nevezendő bíró, csak igazságszolgáltató nincs.

És mi a következése az ily törvényhozásnak és viszonyoknak? Mindenek előtt rossz igazságszolgáltatás; a számtalan törvények tömkelegében való tapogatódzás, a perlekedő felek érdekében hátrányos bizonytalanság; a számtalan megváltoztatott ítélet s a legfőbb törvényszéknek ha-

sonló esetekben való egymással homlok-egyenest ellenkező határozata.

És mi okozza ezt? Az, hogy a törvényjavaslat készítői nem szakférfiak, nem gyakorlati, a közélettel ismeretlen emberek; a törvényhozók közömbösök, ahhoz nem értők, így aztán a repczetermesztő törvényt hoz az iparról és a kalapgyártó a végrendeletéről.

Büntető eljárásunk lassu, mint a rekonvalescens járása. A ki mint csirkelopó bekerül, vizsgálati fogsága alatt megbánja, hogy lovat nem lopott, mert már arra is érdemet szerzett s ha azután sok tekervényes indítvány után végtárgyalásra kerül a sor, büntetésül beszámítják azon vizsgálati fogságot, mely egy apagyilkosnak büntetésül sok lett volna.

Azokban beszélhetünk mi, hányhatjuk falra a borsót, a független sajtó kifakadásai ellenében is egetveredő a fizetett hivatalos lapok dicsekedése.

Eanyi szomorú jelenséghez járul az is, hogy sem bírák, sem kezelő-személyzet nincs kellő számban alkalmazva. Az igazságszolgáltatás fejős tehén, adja is a tejet, a bélyegyet; de jövedelmét, hasznát ágyukra adják s így igazságszolgáltatásunk sem nem olcsó, sem nem gyors, s nyög a nemzet a modern igazságszolgáltatás átka alatt.

Barátod M...y.

Dr. Kayserling Mór budapesti hitszónok történelmi felolvasásai.

VI. FEOLVASÁS.

Riesser Gábor és az emancipáció küzdelmek.

Tartatott jan. 10-én az evang. iskola nagytermében.

Saját jegyzetei után magyarra fordította: Leichter Benő.

Iskola és vallás által érték el a zsidók — mint azt az utóbbi felolvasásban láttuk

— belső, illetőleg saját emancipációjukat. Maga az emancipáció kérdése szoros összeköttetésben áll a socialis műveltség, a továbbadó humanitás és a reactió történetével. Benne látjuk minden művelt európai állam és nép politikai és socialis műveltségének fokmérőjét: a nagy, valamint a kis államokéit, melyekben a reactió időről időre visszatérve, az állami élet nagyobb részét kitöltte.

Forradalom és ellenforradalom többnyire karöltve jártak. A békekötéssel egyszersmind jelent meg mindig a reactió. Az actió szülte a reactiót, látjuk ezt a nagy szabadságharcoknál, így volt ez 1815—1830-ig, így volt ez nemcsak Ausztriában, hanem Franciaországban, egész Németországban és a reactió ideje a Talleyrand és Metternichnek kora, nem ment még feledésbe sehol. A reactió ez évei a zsidókat különösen sújtották. Az ígért polgári jogokat megtagadták tőlük. Nem akarom felemlíteni, az aljas megtámadásokat, a zajgó fellépéseket, melyek 1819-ben Kotzebue halálával kitértek, ne ujtuk fel az ily jeleneteket, ne szakítsuk fel a már behegedt sebeket. — Németországot elárasztották ugyszólván zsidó elleni iratokkal és igen csekély azon egyének száma, kik e válságos napokban a zsidók pártját fogták.

Schlosser Ewald a híres historikus és az angol Way Lajos nyiltan felléptek és kijelentették, hogy lelkiismereti dolog a zsidó kérdést elmozdítani. Utóbbi egy emlékiratot szerkesztett, melyben az ügyet praktikus oldaláról felfogva kimutatja, hogy mily előnyökben részesülne az egyes államok e kérdés végleges feloldása által és átnyújtja ez iratot Sándor cárnak, — ki Európában már akkor is mérvadó volt — de épen az igazihoz fordult vele. Az ügy megmaradt régi állapotában. Ép oly különös, mint történelmileg igaz tünemény az, hogy a reactiók a bajt és csatákat sohse mellőzték, sőt ellenkezőleg azokat előidézték s rendszeres forradalom volt következményük.

Igy volt az eset Ausztriában, Német-, Olasz- és Lengyelországban. A reactió után mindenütt mozogni kezdettek és ez által a

SZÉPIRODALMI CSARNOK.

Fényűző nőkhez.

Szép a nő, ha szűz szemérem
Bájsugárit hinti szét;
Ha erény, hit, józan elvek
Töltik el szívét, esztét.

Szép a nő, ha tiszta teste.
Öltözéke, mindene;
Anélkül, hogy czifra bábnak
Neki lenni kellene.

Hajh! pedig sok most az oly nő,
A ki csak külfényre néz,
S fényűzéssel a világot
Ingerelni, csálni kész.

Ám magának árt csak ilyen:
Mind a pénz, mind ifju kor
Elenyészik s száll reája
Megvetéssel a nyomor.

Tiszteletre ki gyuladna
Fényűző oly hölgy iránt,
Hiuságból a ki férjet
S magzatot nyomorba ránt?

Sok szalag s virágdiszitményt
A fejen viselve fent,
Nem tudod tán várfokon a
Lenge zászló mit jelent?

Szép virág alatt gyakorta
Rejtekezve a kigyó;

Lány nem óhajt szerföltötti
Czifraságot, a ki jó.

Túlcsapongó fényűzéssel
Jár karöltve bűn s csapás.
Jó család és nemzetekre
Erre gyakran pusztulás.

Jobb irány szép nemeteknél
Töletek függ bölcs anyák!
A hazának jól nevelni
Szent kötelmetekbe vág.

Egyszerűség, tisztaságra
Törjetek minduntalan;
Túlcsinos leányotokból
Hogy ne válják csintalan.

Söt erénydús szendességgel
Legyen a férj anygala,
A minő édenben Éva
Még a bűn előtt vala.

Lőrincz Károly.

Nemes Málé Orbán.

III.

Ideje lesz Málé urunknak ismét néhány pillanatot szentelni. Málé hazulról távozván a borbélylyal ment a holdfogyatkozást nézni. A szél megállt, azonban az ég még felhős volt és csak nagy nehezen lehetett a félig befagyott tóban a holdfogyatkozás képét látni.

— Nem látja ott a tó közepén azt a kiflit ahogy mindig kisebb lesz, suttagó a borbély?

— Már hogy ne látnám, ni most veri széjjel egy fiatal csuka.

— Málé ur tudásvágya ki volt elégitve, mondá, hogy mennie kell és azzal besompolygott egy közelfekvő vendéglőbe, hogy a bor élvezése mellett, az nap szerzett tudományát közölje. Alig lépett tehát be a vendéglőbe és alig kóstolta az első liter somlót midőn magához hívta a vendéglőst ily ékes szavakban tört ki.

— Hát mit mond ahhoz, hogy a muszka császár török lett?

— Lehetetlen mond a vendéglős és azzal máris Málé ur határtalan öröme, összesereglenek a vendégek asztala körül és kérdezik hol olvasta?

— Ugyanabban az ujságban áll, mond Málé, hol az áll, hogy M. miniszter eltötre a lábát.

— Hogyan, M. eltötre lábát, mondá egy szemüveges ur, hol tetszett azt olvasni?

— Ott, hol az áll, hogy a muszka császár török lett.

— Ez részeg, mondá egy phlegmaticus kövér vendég.

— Talán örült, mondá az ott levő orvos.

Málé félt, hogy végre még kórházba viszik, jónak találta tehát hazaballagni, haragudván a kísérlet sikertelenségén.

IV.

— Málásné az ismert okból nem tudott az édes álomba merülni. Nehezebben

birt vigasztalódni, mint lánya. Hányta, vetette magát az ágyban, noha mint az városban szokás, ágyruhája nem volt megnepesedve. Végre mégis neki adta magát az alvásnak. Épen tizenkettőt ütött a toronyóra és avval hallatszott egyszersmind egyszerre Málásné első hortyogása. De a balsors nem akarta, hogy sokáig élvezze az ősédes nyugalomát. Alig aludt ugyanis el, midőn haza sompolygott, a részint bor részint az ért kellemetlenségek által felizgatott Málé urunk. Bejön a szobába és ugy becsapja az ajtót, hogy azt hitte az ember a villám csapott be. Málé asszonyág megfordult és aludt tovább. Most mérgesen megy keresni a gyertyát Málé urunk és miután néhányszor a széken megbotlott és a korsót vízzel kiöntötte, végre meg is találta szerencsésen. De most hiányzott a gyufa, megy tehát keresni a meleg kályhán, végre megtalálja azokat az asztalon. Meg akarja gyújtani, de nem gyul meg egy sem, végre észreveszi, hogy a korsó viz a gyufákra dült. Mitevő legyen most? Mit is tehetett mást szegény Málé urunk, mint ideveszi kemény kalapját és mérgeben minden erejével eldobja. De ő szerencsétlen-csétlenségek szerencsétlensége! A kalap épen arczon találta kedves feleségét, ki ijedségében azt hitte, hogy megüti a guta.

— Ki az? kiáltá fel reszketve?

— Én vagyok.

zsidókra nézve is végre egy új korszak fejlődött. Most már nem volt hiány olyanokban, kik lelkesültséggel fogták pártjukat és tudomány és műveltség által előharczoaik lettek.

Előharczoaik egyike volt az épen néhány nap előtt Bécsben elhunyt Weil Károly, — vagy mint a hivatalos világban hívták lo vag Weil Károly. A helybeli lapok csak röviden felemlítették halálát és csupán azt emelték ki, hogy az irók-egyletének, a „Concordiá“-nak tagja volt. De a legfontosabbról megfeledkeztek, elfeledték, hogy Weil 50 éven át a zsidókért működött, hogy a zsidóság sorsa mindig szíven fektűt és hogy ebbeli szolgálatában fényes tolla fáradszónal működött azon óráig, melyben keze örökre felhagyott a munkával. Szép tehetségekkel megáldott ember volt. — Nagy műveltsége és kitűnő szelleme, irói tehetsége és a nemzetközi jogok rendkívüli ismerete arra indította Schwarzenberg herceget, hogy őt — a württembergit — miniszteriumába meghívta.

A polgári szabadság elveinek meggyőződésből hódolt. A népek történetének és a jogtudomány tanulmányozása által tántoríthatlan elveket sajátított és ép oly erősen ragaszkodott akaratahoz, mint vallásához. — Számátalan iratokat szerkesztett a polgári jogokért, és 1828-ban, midőn a zsidók ügyének rendezése végett hatóság alakult, ő ennek ülnöke lett. Évkönyvei ezen időkből eléggé ismeretesek. — A bennök megjelent és az emancipációról szóló cikkei a legjobbak közé tartoznak.

Érdemei már akkor is — mikor még nem volt lo vag igen jelentékenyek voltak. Azon kevés egyén közé — kik egész életét az emancipáció ügyének szentelték — első sorban Riesser Gábor tartozik, a frankfurti nemzetgyűlékezett alelnöke, a németországi zsidók emancipációjának legjelentékenyebb előharczoisa.

(Folytatása következik.)

Mikép halnak meg az uralkodó fejedelmek.

Életünk utolsó művelete a halál, — ennek tehát némiképen pszichológiai összhangban kell lenni az élettel. A milyen az életünk, körülbelül olyan a halálunk, vagyis a bevégezett élet viszénye tükröződik vissza egy bizonyos fokig a meghalásban, ha az élet bünteli volt, ugy setét árnyát veti rá, ha érdemelt volt, ugy fényét. S miután az uralkodók- és fejedelmeknek közönséges halandó embereként sokkal nagyobb mérvben van alkalmuk jót vagy rosszat elkövetni, nem fog érdeketlen lenni, ha néhány fejedelmek halálát néhány szóban példakép elmondom. Látjuk, hogy a legnagyobb és legragyogóbb uralkodók csodálatos módon, a magányban elszigetelve és ugyszólván embergyűlölő módon halnak meg; ellenben szerencsétlen és nem ritkán saját hibája folytán örvénybe rohanat fejedelmeket látunk, a kik az erőszakos halált a legnagyobb nyugalom és méltósággal viselik el.

Az hinné majdnem az ember ilyenkor, hogy a természet a történelmet mintegy kiegyezteteti és a szerencsétlenséghez egy bizonyos glóriát, a hir és dicsőség háttérűl pedig a legszomorubb és legsötétebb színeket adja.

Valóban nyomorultul látjuk elveszni

azokat, kik életükben csak ocsmányság és bűnben fürödtek. — Többnyire reszkettek utolsó napjaikban s marta őket iszonyuan az öntudat, félvén számot adni nemcsak a az elkövetett bűnös tettekről. Csak kevesen bírtak némiképp belenyugodni sorsukba s megadással viselni el a halál előérzetét. Itt csak azokról fogok szólni, kik teljes öntudatban haltak meg.

Vizsgáljunk meg előbb néhány koronázott főt az ókorból, legelőször szemünkbe ötlük a római Augustus.

Utolsó szavai ezek voltak: „Tapsoljatok barátim.“ — Augustus utolsó betegségében, mely őt utközben érte el, előre érezte biztos halálát és a neki oly sajátos elővigyázóságában oda rendelte egész háznapét és barátjait körüle. Hogy ez a rendelet őt némiképp egy vigabb és kellemes kedélyhangulatba hozta és könnyen megmagyarázható, valamint az is, hogy ekkor őt az a vig és mindenkor örömteljes kedélyhangulat lepte meg, mely rendszeren szokása volt mindakkor, ha valamit kedvére jól befejezett. Ilyenformán történhetett, hogy az utolsó pillanatokban kérdezte barátaitól, vajjon jól játszott-e szerepét az élet e nagy színpadján, s miután ő tetteivel teljesen meg volt elégedve s lelkiismerete egészen nyugodt volt, felkérte barátait, miszerint tapsolnának neki, ha lelket kiadja.

Augustus utolsó szavainak kiegészítő részét képezik azok, melyeket a kicsapongó és hóbortos Nero mondott, ki midőn trónjától megfosztva, ellenségeitől üldözve, saját kezeivel vetett volna förtelmes életének véget, felkiáltott: „Mi nagy színesz vész el bennem.“

Nero, ki egy zsarnok bolondnál nem volt egyébb, a különféle rögeszmék között még azzal a különössel is bírt, hogy ő egy egyszerű és rendkívüli tehetségekkel felruházott művész, énekes, szavaló és költő, — a legnagyobb tragediákban a legnagyobb szabású szerepek eljátszására vállalkozott, — szenvedélyvel játszott és a néppel szörnyen megtapsoltatta magát. Ez utolsó nyilatkozat teljes mértékben jellemzi őt.

Egész ellentéte Neronak Veszpasian egy tisztán katonai szellemű szigorú uralkodó, a ki rendkívüli észszel és szabályozott akaraterővel uralkodott. Az uralkodói méltóság teljesen eltöltötték amugyis harcias és férfias lelkét, a mi határozottan és tisztán kiténik onnan, hogy midőn közeliedni érezte halálát, környezetének megparancsolta, hogy ágyából emeljék ki és állítsák lábra, mert miként már haladokolva kijelenté, egy római császárnak csak állva szabad meghalni.

Egy kintleges véget ért tizenegyedik Lajos Franciaországban, egy ember, ki előtt a hatalom mindenkor a jog előtt volt s a ki a legundokabb eszközöket sem vetette meg, hacsak azok által célját elérhette. Valóságos harmadik Richárd francia kiadásban. Uralkodása a bűn, alálalás és zsarnokoskodás folytonos láncozata.

Midőn közeliedni érezte halálát, egy kimondhatlan félelem szállta meg, nem hagyta nyugodni sem éjjel sem nappal, hanem üldözöte folyton. Egy darab ideig egy helyről a másíkra utazott szünet nélkül s miután őt kiváltképpen este rémes álmok gyötörték, ugy nem ritkán muzsikuskokat hivatott, még pedig százhuszat, a kik álmát zajos zenéjükkel elűzzék és folyton ébren tartásák. —

Málásyné szintén az álom édes karjaiba dőlt és a hortyogások sólját duóba változtatta át.

V.

Elérkezett a nap, melyen Bereginek a városkától megkellett válnia, hogy az egy hét előtt meghalalozott bátyjától örökölt birtokot átvegye. Bátyja halálával megszünt Beregi leczkét adni és ma bucsut fog venni ismerőseitől mielőtt azoktól sokára, talán örökre elválnék. Beregi e hétben csak egyszer volt Máléknél és ma este fogja bucsutiszteletgését tenni. Beregi történetű távozása mély sebet vert Irmában, mely minél inkább közeledett a megválás ideje, annál mélyebb lett. De ő ezen szerelmét titkolni kívánta és csak az, hogy arczának rózsái mindinkább halaványabak, a tündöklő szemek, melyekkel elbájolá az embert, bágyadtakká lettek, adá jelét a keblében dúló viharoknak és mint a rózsát, mely noha töviseivel szurja az embert, nem kárörömmel, hanem szánalommal látjuk hervadni, ép oly szánalmat gerjesztett e hajadon szellemi lankadásának, testi hervadásainak látása.

Málé asszonyság, ki jól tudta hányadán áll a dolog, az nap levő névnapja megülésének ürügye alatt, elhatározá házában estélyt rendezni, melyre Irma maga hívta meg kedveltjét, annak egyik látogatása alkalmával. És az alkalommal mondott szavak voltak az első barátságos szavak melyeket Beregi Irmától hallott és annál inkább hattottak szívére. Midőn ugyanis Irmát oly érzéstelesen szólni hallá, el kellett fordulnia, nehogy kihulló könyeit meglassa. Most kezdett hitelt adni Várkány szavainak és elhatározá, ha a bucsustélyen Irmának irányában való rokonszenvéről meggyőződik, ott kéri meg kezét. Addig azonban Málé asszonyság Kárászszal szöte a hálót, melylyel Beregit az estélyen elfogni akarta és nagy buzgalmat fejtett ki, hogy az estély a lehető legszebben sikerüljön. (Vége köv.)

Utóljára, miután mindenütt a boszuállókól tartott, bezárkozott Plessis-les-Tours erődjébe és ott számos örrel és hegyes szögekkel jól ellátott vaskerítéssel vévén magát körül, nyugtalanul fel és alá bolyongott, mintegy kísértet. Gyakran izzadva, nyögve, csupasz testén csak egy pánczélinggel, karjában karddal szaladt fel és alá a várfalakon végig, szitkozódva és átkozódva, mintha az ég menyörögne kétségbeesésében emberi erőt meghaladó óriási hangot fejtve ki, vizsgálta a számos öröket, ha hogy rendben és ébren vannak-e mind, mert ezek hivatva voltak — nézete szerint — a hozzá után eljövő halált feltartóztatni, mert meghalni félt, ha csak rá gondolt a halálra minden tagját reszketni érezé, és az izzadság csorga egész testén. Irzózott a haláltól. Gyakran letérdelt orvosa előtt, s kérve könyörgött tartána még meg életét. A nép azt is beszéli, hogy miként nálunk Báthory Erzsébet Csejthe várában, ő is gyermekek meleg véréit itta, mert néhány babonás asszony eképen tanácsolta életét meghosszabbítani. Daczára minden elkövetett dolognak, végre neki is ütött a halál órája. Halálát borzasztónak mondják. Tajtékozó szájjal, elcsufított arczal halt meg, utolsó percében imádkozni kezdett, de imája minduntalan a legborzasztóbb átkokkal vegyült össze.

(Vége következik.)

Elnöki jelentés.

A székesfejérvári palotakülvárosi rom. kath. kisdédő-egylet f. évi május 26-án tartá évi közgyűlését, melyet tek. Szepelt Nándor városi tanácsos és egyleti elnök ur a következő jelentéssel nyitott meg:

Tisztelt közgyűlés!

Az ovoda alapszabályainak 19. szakasza szerint közgyűlés évenként legalább egyszer tartatik meg. A múlt évi közgyűlést tartott 1877. május 27-én, az idei közgyűlés e mai napra lön kitévve és ez alkalommal van szerencsém az ovoda-egylet tagjainak a mult év alatt az intézet körül felmerült nevezetesebb eseményeknek rövid vázlatát ecsetelni. — Ugyanis:

1) A lefolyt évben az ovoda belügyeinek elintézésére 4 választmányi ülés tartott meg.

2) Az intézetet 1877. január 1-től deczemb. végeig látogatta: 85 fiú és 87 leány, összesen 172 kisdéd. Ezek közül volt 155 rom. kath., 5 g. n. e., 6 helv. és 8 mózesvallású. Díjmentes volt 8. A földmívelő osztályból 40 kisdéd járt. Az intézet fennállásától 1869-től kezdve 1544 kisdéd vett részt az oktatásban. Ez mindenestre fényes bizonyíték az intézet életrealóságáról, szükséges tehát, hogy ez intézetet minél több, de különösen minél több palotakülvárosi polgár pártfogolja; mert sajnálattal kell kijelentem, hogy az egyletnek alig van 65 rendes fizető pártoló tagja.

Ily körülmények között az intézetet alig lehetne fenntartani, ha csak nem találkoznának oly nemeskeblű jötevők, kik a kisdédek neveltetését, a tanügyet szívükön horvádn, az intézetet nagylelkű adományaikal oly hathatósan gyámolítják és fenntartják, és ez egyik a legnevezetesebb és legörvendetesebb események közé tartozik. — Azért is szives kötelességemnek tartom az

egylet jötevőiről megemlékezni és becses neveiket ez alkalommal felemlíteni:

a) Az egylet védnöke dr. Matuská János cz. prépost és kanonok ur ő nagysága a mult évi közgyűléstől mostanig kifogyhatlan aldozatkészségénél fogva az ovoda czéljainak előmozdítására 350 forintot ajánlékozott.

b) Városunk nemes szülötje Rónay Jácint pozsonyi nagyprepost és püspök ur ő méltósága minden évben megemlékezővén ovodánkról, az idén is 50 frttal gazdagítá egyletünket.

c) A székesfejérvári tek. közgyűlés kegyes határozata folytán az évenkénti segélyezésre az ovodánk részére kiutalványozott 300 frtot ez évre szinte felvettem és elszámolás végett a pénztárnok urnak átadtam.

d) A palotakülvárosi olvasó-kör táncmulatságot rendezvén és a tiszta jövedelemnek fele részét 42 frt. 50 krt. az ovodának szentelé és az összeget kézbesíté.

e) A székesfejérvári takarékpénztár 100 frtot és a fejérmegyei takarékpénztár 20 frtot ajándékozott.

f) A kisdédek számára felállított karácsonfára 7 gyűjtő-ív bocsátott ki és gyűjtöttek: Krencz Ignác, Diebilla György, Schnetzer Nándor, Schulmann János, Rainiss Mátyás, Horváth Endre urak és az elnök, összesen 68 frt 80 krt, a kiadás volt 57 frt. 59 kr., maradt a pénztár javára 11 frt. és 21 kr.

A nagylelkű jötevőknek az igazgató választmány kegyes adományaikért hálás köszönetét mindenkor kifejezte és nemes tetteiket jegyzőkönyvbe ígtatni határozta.

Továbbá jelentem, hogy az elmúlt évben az egyleti rendes tagok sorába beléptek: Bardón József főtanító, Szabó Mihály és Hoffmann Adolf urak.

Vége tekintetbe vévén az 1876. évről maradt pénztári készletet: magánkötvényeknek 115 frt. és készpénzben, illetőleg takarékpénztári könyvben 521 frt. 8 kr., szintegy a mult évben történt gyűjtések-, befizetések- és adakozásokat — az egylet azon kedvező helyzetbe jutott, hogy az 1878. évre marad elővitelbe magánkötvényekből 45 frt., készpénzben 967 frt. és 27 kr., mi mindenestre örvendetes és szép haladás és azt különösen a rendes pártoló tagokon kívül, köszönhetni az egylet jötevőknek, kiknek szívből kívánom, hogy őket a jó Isten egyletünk és a közügy javára és mindnyájunk örömeire a legjobb egészségben megtartsa.

Midőn ezzel elnöki jelentésemet befejezem, a tisztelt jelenlevő tagokat üdvözölöm és a közgyűlést megnyitottnak nyilvánítom.

A közgyűlés az elnök urnak az intézet állapotáról ezen kimerítő, jelentést hálás köszönettel fogadá, szintegy Schnetzer Nándor urnak is a pénztár kezeléséért köszönetet szavazott és az 1877. évről részére a felmentvény kiszolgáltatását elrendelte. — Végre az elnök jelenté, hogy a működésben volt tisztviselők és a választmányi tagok szolgálati idejük lejárt, nevükhen megköszöné az irántuk tanusított bizalmat és felkéré a közgyűlést a tisztújítás eszközlésére. A közgyűlés a volt tisztikarnak szives működésükért köszönetet szavazván, id. Námesy Ferencz ur elnöklete alatt közfel-

A szerelem egy épület, melynek alapja hűség, teteje a szemérem.

A kaczerző szeme sugaraiból hálót sző. Jaj annak, a ki belekerül, mert ugy jár mint légy a pókkal.

Jobb azt kérdeni a leánytól: „szeret-e mást?“ Mint azt: „szeret-e engem?“

A leánynak jól áll, ha kacsint; de nem, ha kacsintgat.

A női szívhez rejtélyes utak vezetnek. Jó mindig az észet választani kalauzul.

Fiatal embernek legnagyobb tudománya, ha megtanulta nélkülözni a kényelmet.

Ha szellemi felsőbbsséggel hódítottad meg kedvesedet: biztos lehetsz hűsége és ragaszkodásáról.

A hölgyek jól teszik, ha imádóik hízélgésének csak felét hiszik el. A férjes nők pedig mindig többet higgyenek, mint a mit a férj mond.

A női szívbe csak egy ut vezet — a szerelem.

Az élet kertében szép és nemes virág a női szív; de csak akkor, ha jó kertészre talál.

kiáltás Szepelt dr. Pel ságát, urat, g tárnokr Rainis Blasko Adolf, jos, Hu József Alajos, Nagy István, Say R Szöllös és Ullr

rosz szenv szágba nevezve franczi Óváron

czimü szerke 1) An tékok lától. dalmoz zeneké lomás, csokor Béla. villetté feltéte

mű zelyamé évi fe zongó vált, és ajá juk, gorár harmi emlit villei nek le egyve czimü Fra megj rök-n „Sár vekk mégs kurio megl jegye hölgy keres mely is m szer, jelen mint előfiz jegy mine válog tokál évbe kelle félev lához szám ben zene neve mert mény zong

Fra megj rök-n „Sár vekk mégs kurio megl jegye hölgy keres mely is m szer, jelen mint előfiz jegy mine válog tokál évbe kelle félev lához szám ben zene neve mert mény zong

Fra megj rök-n „Sár vekk mégs kurio megl jegye hölgy keres mely is m szer, jelen mint előfiz jegy mine válog tokál évbe kelle félev lához szám ben zene neve mert mény zong

Fra megj rök-n „Sár vekk mégs kurio megl jegye hölgy keres mely is m szer, jelen mint előfiz jegy mine válog tokál évbe kelle félev lához szám ben zene neve mert mény zong

Fra megj rök-n „Sár vekk mégs kurio megl jegye hölgy keres mely is m szer, jelen mint előfiz jegy mine válog tokál évbe kelle félev lához szám ben zene neve mert mény zong

Fra megj rök-n „Sár vekk mégs kurio megl jegye hölgy keres mely is m szer, jelen mint előfiz jegy mine válog tokál évbe kelle félev lához szám ben zene neve mert mény zong

Fra megj rök-n „Sár vekk mégs kurio megl jegye hölgy keres mely is m szer, jelen mint előfiz jegy mine válog tokál évbe kelle félev lához szám ben zene neve mert mény zong

Fra megj rök-n „Sár vekk mégs kurio megl jegye hölgy keres mely is m szer, jelen mint előfiz jegy mine válog tokál évbe kelle félev lához szám ben zene neve mert mény zong

Fra megj rök-n „Sár vekk mégs kurio megl jegye hölgy keres mely is m szer, jelen mint előfiz jegy mine válog tokál évbe kelle félev lához szám ben zene neve mert mény zong

Fra megj rök-n „Sár vekk mégs kurio megl jegye hölgy keres mely is m szer, jelen mint előfiz jegy mine válog tokál évbe kelle félev lához szám ben zene neve mert mény zong

Fra megj rök-n „Sár vekk mégs kurio megl jegye hölgy keres mely is m szer, jelen mint előfiz jegy mine válog tokál évbe kelle félev lához szám ben zene neve mert mény zong

Fra megj rök-n „Sár vekk mégs kurio megl jegye hölgy keres mely is m szer, jelen mint előfiz jegy mine válog tokál évbe kelle félev lához szám ben zene neve mert mény zong

Fra megj rök-n „Sár vekk mégs kurio megl jegye hölgy keres mely is m szer, jelen mint előfiz jegy mine válog tokál évbe kelle félev lához szám ben zene neve mert mény zong

Fra megj rök-n „Sár vekk mégs kurio megl jegye hölgy keres mely is m szer, jelen mint előfiz jegy mine válog tokál évbe kelle félev lához szám ben zene neve mert mény zong

kiáltással megválasztá; elnöknek újra tek. Szeplét Nándor tanácsos urat, alelnöknek dr. Pellet Odón apát-kanonok ur ö nagyságát, igazgatóknak főtiszt. Krencz Ignác urat, gondnoknak Haber Hugó urat, pénztárnoknak Schmetzer Nándor urat, titkárnak Rainis Mátyás urat. Választmányi tagoknak: Blaskovics János, Czövek Károly, dr. Fanta Adolf, Gremperger István pleb. Heisz Alajos, Hunyady György, Ispánki József, Janny József igazg. Katona Horváth József, Kész Alajos, Kostyelik Ferencz, Langer János, Nagy Ignác ügyvéd, Pribék Antal, Puskás István, Raizinger Alajos, Dr. Say József, Say Rezső, Szalay Imre, Szabó Mihály, Szöllösy Ferencz, Turiai Pál, Tóth Antal és Ullmann Miklós urak. R. M.

Vegyes.

Irodalom és művészet.

* A magyarok legújabb története az orosz inváziótól napjainkig. A török rokon-szeny s az orosz ellenes érzület Magyarországon Kossuth Lajosnak erre vonatkozó nevezetes leveleivel. Magyarul, németül s francziául. Nyomja s kiadja Czéh Sándor Ováron. Négy rész, az egész mű ára 2 frt.

* Megjelent és beküldetett az „Apollo” című zeneműfolyóirat Fellegi Viktor szerkesztése alatt következő tartalommal: 1) Anyám sirján. Kapi Gyulától. 2) Előjátékok zongora vagy harmoniumra. Kapi Gyulától. 3) Maros vize folyik csendesen, népdalmozak. Magurányitól. 4) Félteknység, zenekép. Wachtel Aureltől. 5) Szerelmi valomás, salondarab. Hölzl Lőrincztől. 6) Dalcsokor, keringő, zongorára szerz. Nagy Béla. 7) Török induló (zenetétel) Grand-villetől és annak megfajtása. Az előfizetési feltételek lapunk máj számában olvashatók.

* Előfizetési felhívás az „Apollo” című zeneműfolyóirat június—decemberi folyamára. Az „Apollo” zeneműfolyóirat hat évi fennállása alatt annyira ismertté s a zongorázó közönség kedvencévé vált, hogy minden hosszadalmas ismertetés és ajánlgatás mellőzésével elegendőnek tartjuk, ha a jövő félévben megjelenendő, zongorára s részben énekre írt, összesen mintegy harmincnégy zenemű közül néhányat fel-méltünk. Ezek: a közkevdességi „Kornel-villei harangok” és „Picolino” vígjáték-műveknek legszebb dallamait mind magában foglaló egyvelegek és keringő; a „Mama nótája” című legújabb magyar ábránd Szabadi Frank Ignácztól az Apollonban először megjelent s most országsszerte játszott „Török-magyar induló” szerzőjétől; továbbá a „Sárga csikó”, a „Vereshaju” népszim-művekben énekeltségek dalok művészi és mégsem túlnéhéz átíratai; végre felemelünk kiürösüml egy barcarostást, melyben igen meglepő komikus tartást tesz, hogy a hang-gegyeket vígan tova evedző liliput urak és hölgyek képviselik, kik különféle fatalitáson keresztül végre szerencsésen kikötnek, s mely zenemű közönséges hangjegyek által is megfajta leend. — A lap havonként egyszer, 16 oldalra terjedő kettős számokban jelenik meg s így tartalma ép annyi leend mint eddig volt. Az ujonan belépő féléves előfizetőknak az év végén külön tartalom-jegyzék s díszes czimlap fog megküldetni, minek folytán egy önálló égszét képező, válogatott zeneműveket tartalmazó kötet birtokába jutnak, a nélkül, hogy az első félévben már megjelent zeneműveket is meg kellene szereznök. — A lap előfizetési ára félévre 3 frt., mely az Apollo kiadóhivatalához (Budapest, vár, országház utca 94-ik szám) czimezve küldendő be, legczélszerűbben postautalvány útján. Az Apollo hazai neveszeremények közlése mellett, minden nevezetesebb külföldi zeneművet is megismeret előfizetőivel, s bármily zenegyűjtemény díszére válik s ezért hazánkban egy zongorán sem kellene annak hiányozni.

Hireink.

— A Margitsziget megnyílt. József főherceget e hó 10-kére, nővérét a belga királyné 15-kére várják a szigetre. A gyógy-idény megkezdődött, a gyógyforrás reggelként igen élénk.

— Kedélyes júniást tartottak szerdán délután a megyei és törvényszéki tisztviselők a sóstón, melyen mintegy hatvanan vettek részt; mindenestre többen jönnek össze, ha az idő kedvez, de egész nap borult esős idő volt. A megjelentek igen jól mulattak együtt, a mulatságot fűszerezte Doci Jancsi jó zenéjével és a vendéglős jó ételleivel, italaival, melyekkel mindenkit kielégített. A mulatság éjfélig tartott.

— Villámütés. Nagy égháboru volt szerdán reggel a város határa fölött; a midőn a hadgyakorlatra bevonult tartalékosok a nagy zápor elől menekülve a sóstó körül jöttek, a 15-ik század 3-ik szakaszát egy erős villámcsapás érte, mely az egész szakaszt szétguszttotta, három katonát, névszerint: Kniettl, Grünwald és Lörincz ért legjobban a villám, úgy hogy eszméletüket elvesztették, Kniettlnek sapkáját és két bakancsát darabokra tépte a villám, mind a hármat kórházba szállították. Grünwald és

Lörincz szerdán délig magukhoz jöttek, de Kniettl még most is súlyos betegen fekszik, hallását egészen elvesztette. Nagy Odón szakaszvezető egyik ismerősünk is elbukott a többi katonával, néhány percig eszméletlen kívül volt ő is.

— Iskolai jelentés. A helybeli községi főreáliskolában a magántanulók vizsgálati június hó 15. és 16-dikán, a nyilvános tanulók rendes évi vizsgálati pedig június hó 21-dikétől 26-dikáig bezárólag tartatnak meg. A tanulók szabadkézi és leírtai mértani rajza június hó 22. és 23-dikán lesznek a rajzteremben megismerés végett kitéve. E vizsgálatokra a tanügy iránt érdeklődő közönséget tisztelettel meghívja a főreáliskolai igazgatóság.

— Bazsalik Mihály belvárosi óvó-nevelő nyári mulatságot rendez június 19-én d. u. 4 órakor a „Rózsás szigeten.” Felkérnek a szülők, hogy gyermekeikkel a mulatság bevezetéséig ne érintkezzenek. A kik a kis gyermekek mulatságában gyönyörködnek, figyelemzetjük ez érdekes ünnepélyre.

— Cziráky Béla gróf megyénkbeli birtokos e hó 4-én vezette oltárhoz az egyetemi templomban Eszterházy Mária grófnőt Eszterházy Möriz leányát. — Nyoszolyók, és vőfélyek s vendégek mind fényes magyar ruhában jelennek meg. Boldogságot a frigyere!

— Junialis. A moóri ijjuság f. évi június 10-én, azaz pünkösd hétfőn táncszáll egybekötött tavaszi mulatságot rendez Árki pusztán a regényes fekvésű „vályus kut”-nál. Parádi Tivadar jó zenéje mellett a százados búkkól alatt. A múlt évben is igen jól sikerült e mulatság. Jó mulatást. Szerk.

— Csödök. Sterk Salamon helybeli szabómester ellen saját kérelmére és Náthán Anna moóri rőfös-kereskedő ellen a hitelezők kérelmére a csöd megnyitott.

— Apagyilkos. Ifju Rigács Pál édes apjával szóvitába eredt, minek azután az lett az eredménye, hogy a fiu egy kapával rontott édes apjának és azt halálra ütlegelte. Az apagyilkost befogták.

— A sz. fejúvári kölcsönös segélyző-egylet üzletkimutatása folyó évi május hó 1-én. Bevétele: Pénztári maradvány ápril hó 1-én 5181 fr. 96 kr. Heti befizetésekből 21219 fr. Kamatokból 5640 fr. 25 kr. Illetkezőből 383 fr. 14 kr. Nyomatványokból 17 fr. 75 kr. Házbérekből 247 fr. 50 kr. Felszólítási díjakból 1 fr. 60 kr. Kölcsönökből 9050 fr. Jelzálogos kötelezőkből 2240 fr. Kézi zálogokból 6000 fr. Kötelezőkből 165132 fr. Összesen 215113 fr. 20 kr. — Kiadás: Az 1872-ik évi társulat vagyonából kifizetett 1158 fr. Az 1874-ik évi társulat vagyonából kifizetett 1077 fr. 28 kr. Az 1875-ik évi társulat vagyonából kifizetett 253 fr. 22 kr. Az 1876-ik évi társulat vagyonából kifizetett 34 fr. 14 kr. Az 1877-ik évi társulat vagyonából kifizetett 84 fr. 44 kr. Heti befizetésekből kifizetett 37 fr. Kamatokra 13 fr. 45 kr. Kezelési költségekre 459 fr. 39 kr. Adóra 520 fr. 50 kr. Kölcsönökre 11000 fr. Jelzálogos kötelezőkre 5750 fr. Kézi zálogokra 5650 fr. Kötelezőkre 181980 fr. Pénztári készlet 7095 fr. 78 kr. Összesen 215113 fr. 20 kr.

— A vaáli casino által 1874-ik évi június hó 19-én a vaáli ugynevezett „nagy-erdő”-ben zártkörű tavaszi táncmulatság tartatik. A rendezőség: Blasko László, Kálmán Lajos, Kármán Sándor, Urházy Lajos. Az erdőbe kivonulás d. e. 9 órakor. Kedvezőtlen idő eseten ezen vizgalm. jun. 26-án fog megtartani.

— A kik revolver nélkül rabolnak. A magyar sajtó alig tett valaha nagyobb szolgálatot a közönségnek, mint mikor felhívta figyelmét ama szédelgő és a nép tájékoztatásával roszhizemüleg visszaelő üzletekre, melyek foglalkozás-és állásnékültyegének légiót éresztik az országra, kiket fölruhának „fölygyelő”, „fömspektor” czim-mekkel, s kik aztán a furtang minden nemét fölhasználják, hogy kábító ajánlatokkal csavarják el a hiszékeny emberek fejét oly üzletek megkötésére, melyekben káruk világos minden ahhoz értő előtt. Igen helyesen volt kiemelve a többi között ama gyalázatos üzelem, melyet e hangzatos nevű üzletek különösen a magyar aranyjáradékkal folytatnak. Előlegeket, részletfizetéseket vesznek föl azzal a helyes számitással, hogy mire a befizetés teljesen törlesztve lenne s nekik az eredeti állampapírt átszolgáltatni kellene: sokan juthatnak oly helyzetbe, hogy a további részletfizetést nem teljesíthetik s így a már befizetett összeg az üzlet zsebében marad. E rendszeres megrablása a nagy közönségnek rendezett viszonyok között levő államban nem volna lehetséges, s egy állam sem fogná azt tűrni, hogy egy csoport csaló háborítatlanul üzze fosztogatásait éveken át, s a törvény látszatának igénybevételével ezer meg ezer polgárt károsítson meg 50—100—1000 frt. Az államnak meg kellene gondolni, hogy elnézve az ily visszaéléseket, saját adóalapját fogyasztja; mert a mely összeg a szédelgők kezébe jut, az elvonatik az adózás alól, holott azelőtt mint töke, mint takarékpénztári betét vagy mint más eltitkolhatlan vagyon szerepelt. De meg kellene gondolnia azt is, hogy több ezer ember

rendszeres kifosztása már megszünt magán-ügy lenni, közügyggyé vált, melyen nem a magánfelek esetről-esetre szóló panasza folytatn, hanem hatóság közbelépéssel kötelesség segíteni. De végre meg kellene az államnak gondolni azt, hogy a családok legnagyobb része a magyar állami aranyjáradékkal történvén, az országot bekalandozó ágensek száza a nagy közönség szemében az államot magát is úgy tüntetik föl, mint a család részesét, oly színezetet adván maguknak, mintha az állampapírok elárusításával őket talán maga az állam bizta volna meg. A magánosok vagyonzabizossága ép oly feladata az államnak, mint a saját jó hírneve fölötti örökös, melyet még az alapítlan gyanutól is óvni kell. Azért csodálkozunk lehet, hogy az állam, dacára a sajtó ismételt felszólításának oly közönyösen veszi ez ügyet, mintha az állampolgárok vagyona elleni sáskajárás, mintha saját tekintélye nem is érdekelné. — A sajtó volt ez alkalommal is az, mint sok más izben, mely e mindinkább elharapódzó baj iránt helyes érzéket tanusított s a nyomorult üzérkedés ellen panaszt emelve, egy részt figyelmeztette a közönséget, mi ellen óvják magukat, másrészt felhívta a hatóság figyelmét, hogy ez üzelemnek állja útját a rendelkezésre álló eszközökkel. Nem kisebb baj ez a marhavész, a phylloxeránál és a többi csapásoknál, melyek ellen az állam nem kékik mozgásba hozni apparátusát s megtenni az intézkedéseket, sőt határozottan nagyobb, a mennyiben amazok csak a nemzet vagyonát, s mindenféle sorjegy-kombinációkkal összekötött szédelgés a vagyonon kívül a nép erkölcsét is megtámadja, a könnyű szerrel meggazdagodás csalképet csillogtatván a hiszékeny szemek előtt a komoly munka helyett, s megingatja benne a bizodalmat a törvény iránt, mely ilyeneket elnéz.

— Követválasztási mozgalmak. A nemválasztó polgárok nemcsak Budapest, de nálunk is élénk mozgalmat fejtenek ki; csak-hogy itt comicus színezetet adnak a dolognak, a mennyiben jelöltjük is van. Csütörtökön este mintegy 400—500 nemválasztó polgár összejött a „fehér bárány” vendéglő, hol megalakították a nemválasztók pártját és jelöltnek egyhangulag kikiáltották Hoffmann Adolf Emil Bernát urat; egy 4 tagból álló deputatio elment a jelöltért és elhozta őt; egerverő lelkes éljenzéssel fogadta a párt jelöltjét és ez alkalommal több felkötözések mondatát ennek egész-ségére. Hoffmann ur hamar beletalálta magát a tréfába és elfogadta a jelöltséget.

— A székesfejvári kölcsönös népsegélyző-egylet üzletkimutatása 1878-dik évi május haváról. Bevétele: Maradvány ápril hó 1-én 914 fr. 77 kr. Heti befizetésekből 10720 fr. 30 kr. Késedelmi kamatokból 169 fr. 60 kr. Váltó nyomatványokból 16 fr. 10 kr. Zálogból 200 fr. Kötelezőből 2985 fr. Váltó-ból 62713 fr. Kamatokból 2946 fr. 81 kr. Tartalékokból 6 fr. 80 kr. Nyomatványból 10 kr. Összesen 80672 fr. 48 kr. — Kiadás: Váltókra 70485 fr. Kötelezőre 2685 fr. Zalogra 3200 fr. Kezelési költségre 321 fr. 92 kr. Adóra 196 fr. 56 kr. Takarékpénztárba 2800 fr. Pénztári készlet 984 fr.

— A „müncheni magyar egyesület” a párisi köztalálata utolsó magyar közönség utbaigazítása, kalamuzolása s az itteni körülményekről való felvilágosítása czéljából naponként déli egy órától kettőig hivatalos órákat tart, miről az érdekeltek ezenel értesítenek. Helységünk: Ennhuberstrasse 9-ik szám I. emelet. — München, 1878. évi május hó 29. *Schneifer József*, egyf. titkár.

† Halálozás. Branizza József sárosdi plebános e napokban elhunyt. Béke lengjen porai fölött.

— Verekedés. Vigan mulatott néhány felsővárosi atyafi egy vásártéri csapszékben. De az ilyen mulatság, kivált ha asszony van a dologban, nem eshetik meg pár jó-féle ütleg nélkül. Öt markos legény össze-vezett a korcsmárosné leánya fölött mind-egyik magának mondta. Zsuzsi meg nem akart színt vallani. A legények tehát az ökljoghhoz fordultak s egymást kihajigáltak a csapszék ajtaján. A dulakodásnak az éjjeli őrzőket vetett végett.

— Léggömb. Juniús 2-án Magyaralmás község határában egy gyakós hordó nagyságu gutapergából készült fehér léggömböt talált a moóri kir. közjegyző. A gömb rövid szaránál fogva egy cserje-bokorban akadt fenn, valószínűleg a szél által veretett le ily alacsonyra, miután a gömbnek magának sérülése nincs s bármily magas légi utra alkalmas volna. A gömbön nagy kék betűkkel e felirat olvasható: Societe Commerciale Wien. — Valószínűleg talán június 1-én bocsátott fel valamely ünnepélyen s a kedvező szél által hajtva tette meg a nagy utat. — A gömb jelenleg Móorot a találónál van.

— Horváth József czimbalom-művész — mint a „Pv. L.” írja — Pozsonyból Budapestre megy, hogy József főherczeg előtt játszóék, innen pedig Berlinen át, a hol német császárnál és gróf Károlyi nagykövet-nél fogja bemutatni művészetét, azután Párisba megy, hol növelni fogja játékával hírnevét.

— Öngyilkosság gyogyithatlan beteg-ség miatt. Kiss Sándor 31 éves pénzügyi

hivatalnok sorvadásban szenvedett s érezvén, hogy gyógyuláshoz nincs remény, nejét elküldte a gyógszertárba s az alatt agyonlötte magát. A visszatérő nő vérben uszó halott férjét talált.

— Bold. gróf Károlyi György örökösei hírlapi hirdetés útján hívják fel testvérok gr. Károlyi Gábor hitelezőit, hogy magukat vagy Károlyi Tibornál, vagy a család megbizottjánál Körmendi urnál kiegyezés végett jelentsek be.

— Nomen et omen. A pestvidéki törvényszék előtt Lopócsi Mihály nevű egyén állott, a ki két izbeni lopásért egy évi fog-ságra ítéltetett. Még fogva lesz, ha Lopócsy marad is; de nem lopogat.

— Keller Ignác is megkapta a mag-gaét. Mint írják, a komáromi katonai törvényszék kötel általi halálra ítélte. Hamar elmegy Rózsa István kollegája után.

— Az izraelita siketnémák országos intézetében jun. 2-án délelőtt lélekemelő ünnepély folyt le. Az intézetet ma adták a budapesti izraelita hitközségnek, letették a zárkövet és a növendékek előmeneteléről tanuskodó vizsgát hallgatta a nagyszámu vendéghallgatóság. Az épület nemcsak kitűnő berendezéssel, hanem egyszerűségi különös tekintetében a főváros díszépületei közt első helyet foglalt el. 200 növendék kényelmesen helyet talált; a southernt a konyhák, éléstárakat gyönyörűen berendezett fürdőtermet és a fürdőkamrákat foglalja magában. Földszinten vannak az étkező és munka-terem, betegek szobái és az imaház, az I. és II. emeleten laktermek és tantermek. A palota egy tágas kert közepén fekszik. A főbejáratnál két emlékmű van a falba illesztve. „Ha megszólítom, fel-le nekem, nem hihettem volna, hogy szavaimat érti. Job. 9. 16.” az egyik — „Az nap hallani fogják a siketek a könyörnek szavait, Jesias 29. 18.” a másik felirata. — Az első emeleti lépcsőzet csarnokában is vannak táblák, melyekre következők vésék: Ezen intézet felállításával a névtelen alapító által Baumgarten Ignác, Deutsch Sámuel, Neuvelt Armin és dr. Pollák Henrik bizattak meg. Az építkezés Freund Vilmos mű-építő tervei szerint 1876. évi május havában vette kezdetét és 1877. évi november havában fejeztetett be. Ezen intézet létesítése hagyományra egy nemeslelkű emberbarátnak, ki élete minden gyümölcsét magasztos czélokra szentelte. Isten áldása kísérje műveit. Az első emelet nagyterme zsufolva telt meg díszes és ünnepi öltözött nő- és férfi-közönséggel. — Előli helyet foglaltak Ghyczy Kálmán a képviselőház elnöke, b. Kemény Gábor a miniszterelnök és Tanárky Gedeon a vallás és közoktatási miniszter helyettese. Ráth főpolgármester, Kammermayer polgármester, Thaisz főkapitány, Hoffmann Pál tanár, Ballagi Mór, Bója Gergely tanfelügyelő, Schwarz Gyula stb. — a vidéki hitközségek küldöttei. Az emelvényen a főváros izraelita hitközség-képviselője és a gondnoksgágt. Az ünnepély egy énekelvett kezdett, melyet a templomi kar adott elő, azután Neuvelt Armin az izraelita hitközség elnöke és a gondnoksgágt. — ennek nevében üdvözölte szép magyar beszédben a meghívott vendégeket. — Dr. Goldzicher Náthán hitközségi jegyző felolvasta a zár-köbe elhelyezendő okmányt, melyet ezután Ghyczy Kálmán, Tanárky, b. Kemény, Ráth, Kammermayer, Gerlóczy, Ballagi, Hoffmann Pál és a hitközségi előjárók írtak alá. — Énekközben elhelyezték a zárkövet a terem jobb oldalán nyílt résbe. A beszéd, melyet dr. Kohn hitközségi tartott, nagy hatást tett a hallgatóságra, nyilván látszó volt a meg-indulás, midőn néhol Fochs Antalról, kinek fenséges adományából élt e ház — beszélt. Ráth Károly főpolgármester a főváros törvényhatósága nevében szólt. — Eljén követte azon kívánatát, hogy ez intézet a főváros és a haza díszét és büszkeségét képezi. — Isten áldását kérte a nemeslelkű hagyományozó művére. — Következett a növendékek rövid vizsgálata, 29 az isteni gondviseléstől elhagyott fiu- és leány-gyermek élvezi neveltetését és azon előmenetel, melyet mult év november hava óta tettek, bizony remélteti, hogy akkor, midőn majd innen kikerülnek — visszanyerik a hallérzékét és a beszéző tehetségét. Ennek fejezték be az ünnepélyt, azután szétment a vendég-sereg a tágas házban. Ghyczy Kálmánt és a fő-polgármestert Wahrman Sándor ur vezette körül a teremben.

— A szülő pusztítói. Alig néhány éve, hogy a gazdalkodásnak szomorú alkalmát volt megismerkedni a „phylloxera”-val, máris új gyilkos ellene akadt a szőlőnek, neve után: „tortrix pilleriana.” Ez állat legelőbb Versecz határában kezdett mutatkozni, mire a földmívelési miniszter megtette a szükséges lépéseket. Minthogy azonban rendelkezései nem teljesítették Rieger Bálint kudrczi földbirtokost, kormánybiztossá nevezte ki.

— Lesz congressus. Az osztrák-magyar külügyi hivatal megkapta a meghívót a congressusra 11-ike helyett 13-ára; de azért a háborus készülődések folyton folynak.

— Korán érő gyümölcsök. Csorkovban egy 9 éves fiu állt a törvényszék előtt, ki azzal vádolható, hogy anyját megölte. — Anyja ugyanis szerelmi viszonyban élt egy

hivatalnokkal s a gyermeket anyjának atyja emléke iránti hűtlensége annyira bántotta, hogy éjjel felkelt s késsel elmetsette anyja nyakát.

Krausz Jakab bodonyi korcsmáros 5 éves fia egyedül volt otthon s játszott — gyufával. A szerencsétlen gyermek, a szó szoros értelmében megsülve találtatott az ágyban a kesergő szülők által, kik már számos példából okulhattak volna, s nem hagynák magukra gyermeküket.

Reszkes Európa. Nikita fejedelem az osztrák konzul előtt kijelentette, hogy ha az európai congressus a san-stefánói békeszerződésben neki szánt területet meg nem adja: kénytelen lesz azt a nagyhatalmak ellenében fegyveres erővel is birtokába venni. Ez aztán a bátor ember, talán még a templomban is merne prüsszenteni.

Vilmos császár jól alszik; de nagyokat sóhajt és gyöngö, míg a merénylő haldoklik, pedig az orvosok mindent elkövetnek, hogy megtartsák az életnek. Azonban Berlinben Nobiling elfogatásával nincs vége a mozgalomnak, mert azóta 14-et fogtak el, a kik éltették az orgyilkost, mint bátor férfit, a ki az elégtelenség kívánságának adott kifejezést. Vilmos császárt az bántja, hogy miért épen ő rá löknek, holott ő a légynek sem vét, s mihelyt felgyógyul azonnal lemond. Különbözik nem igen rózsaszínben áll a világ ott Berlinben. Nobiling cselédje azt beszéli, hogy Nobiling oda nyilatkozott, miszerint a császár után jó a trónörökös és még tíz merénylet elegendő a köztársaság létrejöttelére.

Hát nincs szabadság Muszkaországban? A szent-pétervári politia kidoboltatta, hogy a persa-sah megérkezésekor s ott tartózkodása ideje alatt minden polgárnak megengedtetik a házáat zászlóval díszíteni. Ennyi kegyelem és azok a gonosz nihilisták mégsem fének a börtöriben.

Deutsche Tife. Egy német lap így ír le egy gyilkosságot. „A borzasztó tény istállójában egy törött tör találtatott, hol egyszersmind a holttest „holtan“ fedeztetett fel.“ Borzasztó dolog, mikor egy halottat halva találnak meg.

Udvariatián ujdondász. Ilyen már nálunk nem történik meg. Egy amerikai lap ujdondásza következőleg támadja meg a mai igazán gyönyörű, izlésteljes, kecskétölcsönző, nevetésre nem gerjesztő női divatot. „Néhány év előtt még nem volt rá mód, hogy két nő egymás mellett haladhatott volna a járdán. És most? oh csudák csudája! 7 mondó hét kigyóalaku nyulnak nőt láthatás egymás mellett haladni. És ezt a legújabb divatnak köszönhetik a nők. Furcsa egy divat ez. Atkötve, bekötve, felkötve, kikötve, megkötve, rákötve, körükötve mint a hordó abroncsokkal. S hátul? Az meg egész pompatárat. Csokrok, csipkék, kapcsok, egy szóval minden pompa összpontosul ott. Ostoba emberek még azt hihetnék, hogy az a test előrése és a fej csupán — tévedésből néz másfelé.“ Milyen udvariatián ujdondász az ilyen, jó hogy szemökre nem veti, miszerint a zsebajukat a cipősarkuk mellett hordozzák.

Halálozási statistika.

Május hónap 1878.

A belvárosban.

Márkus Simon izr. 40 éves. Markovits Miklós honvédfőhadnagy. Schwarcz Sándor 2 éves. Auerbach Julcsa 4 éves. Csáder J. 6 éves. Domonkos Juhász Ágnes 3 1/2 éves. Eipeltauer Károlyné szül. Ránics Borbála 64 éves. Idősb. Pénzes Ferenc 81 éves. Stern Ignác 50 éves. Mendlik Zsigmond.

A palota-külvárosban.

Serics Ignác r. k. 47 éves. Ocsipa L. r. k. 3 hetes. Özv. Gábor Györgyné szül. Devecseri Anna 62 éves. Tóth Gizella 7 éves. Fiker Mari 2 hetes. Nott Istvánné született Koncz Julianna 40 éves. Vekele Ferenc 42 éves. Lindenthaler Pál 3 hónapos. Kovács Mari (törvénytelen) 2 hetes. Mathi István 62 éves. Farkas János 1/2 éves. Varga Károly 62 éves. Szijártó Ferenc 7 hetes. Maizer József 3 hetes.

A felsővárosban.

Deutsch N. izr. 2 napos. Langmáhr Anna r. k. 4 éves. Vámos Katalin férjezett Atyafi Jánosné r. k. 29 éves. Kreinhoffer Ferenc r. k. 9 1/2 éves. Szilasi Antal r. k. 9 hónapos. Kósa Ferenc r. k. 1 1/4 éves. Szalay Lajos r. k. 1 éves. Magyar Anna r. k. 1 éves. Volf Gáspár r. k. 4 hónapos. Szórádi Ida r. k. 2 hónapos. Trukcsisz Ferenc r. k. 2 1/2 éves. Kristóf Magdolna r. k. 1 éves. Brunner István r. k. 1 hónapos. Almási András r. k. 1 1/2 é. Németh Józsefné r. k. 54 éves. Lics Józsefné r. k. 35 éves. Berregi József r. k. 68 éves. Süveges Imre r. k. 29 éves. Farkas Katalin r. k. 1 hónapos. Liszler József r. k. 3 hónapos. Lendvai István r. k. 3 1/2 éves. Lerf Ignác r. k. 5 éves. Mosonyi János r. k. 4 hónapos. Nyakas György r. k. 62 éves. Mikó Jánosné r. k. 40 éves. Gaál Katalin r. k. 2 hónapos. Hegyi Teréz r. k. 2 1/2 éves. Tatay Mihály r. k. 66 éves. Jankovics István r. k. 56 éves. Rózsa Julianna r. k. (törvénytelen) 1/2 éves. Csesztolik Anna r. k. 1/4 éves.

Klökner Péter, kiadó-tulajdonos.

A tó- és vizivárosban.

Lehota István r. k. 8 éves. Véh Mária r. k. 22 éves. Kéri Márton r. k. 26 éves. Alföldi Andrásné r. k. 44 éves. Boros Mária ref. 1/2 éves. Fekete Györgyné r. k. 66 éves. Stamp Lujza r. k. 13 éves. Horváth István r. k. 64 éves. Besszer Ignác r. k. 60 éves. Kiss Ferenc r. k. 1 napos. Poleszák Ferenc r. k. 7 hetes. Hözsü Zsigmond r. k. 30 éves. Bernát Katalin r. k. 8 hónapos. Arany József r. k. 4 éves. Trukcsisz Ignác r. k. 2 hónapos. Schlaffelder Éva r. k. 70 éves. Benes János r. k. 40 éves. Szilágyi Anna r. k. 7 hónapos. Pangl Erzsébet r. k. 3 hetes. Lencz Terezia r. k. 1 1/2 éves. Németh Erzsébet r. k. 1 1/2 éves. Turóczi Jánosné r. k. 88 éves.

TREFA ÉS VALÓ.

— Mégis csak ostobák maguk parasztemberek — mondá egy ügyvéd a kliensének. — Ne gyalázzon bennünket tens uram! mert ha ostobák nem volnánk egy prókator sem élne meg — viszonzá az.

Két kávénéike üldögélt együtt s szörpölgette a jó kávé. — Kedves barátom! — megszólalt az egyik — nem sokára itt lesz husvét, mi nagy bűnösök vagyunk; mit tegyünk bűneink bocsánatjáért? — szabjunk nagy böjtöt cselédeinknek — felelé a másik.

Haza lovagolt az iskolakerülő urfi a juhász szamarán s a mint az udvarra ért, mamája (nem a szamar, hanem az urfi mamája) észrevette, hogy a szamar sántít.

— Sántít az a szamar, mit csináltál vele? — kérde.

— Nem sántít az, hanem affektál — felelé az urfi.

(Es ebben semmi lehetetlen nincs, — mert ha a 12 éves gyermekök szivarozhatnak a mai világban: ugyan miért ne affektálhatnának a szamarak? Szerk.)

— No az nem szép tőled, hogy 5 forintot sem mersz kölcsönözni, hiszen barátok közt egyiknek mindig segíteni kell a másikat — mondá egy urfi ember barátjának.

— Az igaz — felelé az — csak hogy mindig te vagy a másik.

— Iczik — mondá egy siheder a zsidólegénynek — egy tehén veszett el a faluból.

— Mhi khözöm hozzá.

— Igen ám, de rád van a gyanu.

— Mhi khözöd hozzá.

Sakk-talány.

Csonkai Vilmostól.

Es	ez	géd	to	re	te	me	gok
gyön	nye	nyök	a	ter	Ál	vet.	fo
Ah	ten	kin	Me	ted...	ted	boly	ma
fé	te	dább	fo	jos	Fi	hér	leng
o	te	den	ló	lyet	Vagy	doz	dön
A	szi	a	csak	az	La	Mel	fáty
dó	débb	hold	a	Ol	tem	er	nak
ját	fák	va	i	a	kinn	lad	let

Megfejtési határidő 1878. június 20 áig.

Gabona-ár június 5-én.

100 kilogramm	frt	kr	frt	kr	frt	kr
Tiszta buza	10	60	10	20	9	80
Kétszeres	7	80	7	70	7	60
Rozs	7	20	7	10	7	—
Arpa	7	20	7	—	6	70
Zab	5	80	5	70	5	60
Kukoricza	7	—	6	90	6	80

Vasuti menetrend.

Budára reggel 4 ó. 15 p. délben 12 ó. 5 p. este 6 ó. 36 p. **Budáról** reggel 7 ó. 10 p. d. e. 11 ó. este 9 ó. 35 p.
Kanizsára reggel 9 ó. 22 p. d. u. 2 ó. 33 p. éjjel 11 ó. 56 p. **Kanizsáról** reggel 4 ó. 58 p. d. u. 2 ó. 6 p. éjjel 11 ó. 30 p.
Ujszönybe reggel 10 ó. 18 p. éjjel 12 ó. 23 p.
Ujszönyből d. u. 2 ó. 33 p. éjjel 11 ó. 37 p.
Veszprémbe reggel 9 ó. 27 p. d. u. 4 ó. 39 p.
Veszprémből reggel 8 óra 10 p. d. u. 4 ó. 45 p.

Olcsó orvoszer!

Azokra nézve, kiknek hivatala tartós beszélést igényel, mint p. o. ügyvédek, szónokok, tanárokra nézve alig van zavaróbb, mint a nátha, tartós rekedtség, vagy pedig valamely torokbetegség utóhatja. — Ez ellen mindenféle gyógyszer szokat alkalmazni, pasztillák, syrnpok, húsitók, stb. alakjában, melyek azonban, mint mindenki tudja, a bajt legtöbb esetben nem akadályozzák meg lassú és természetes lefolyásában. — Csupán a kátrány képes gyors, hogy ne mondjuk azonnali könnyebbülést idézni elő, s ezen ered-

mény már a Guyot kátránytokocskának ékezkor 4-6-ik használatánál már bekövetkezik.

XIV. Miután egy üvegese 60 tokocskát tartalmaz, ugy ezen gyógymód alkalmazása nem kerül többé néhány krajczárnál naponta, s tény az, hogy tíz együ közül, kik ezen gyógyszer kísérletét tették, 9 állandóan megmaradt annak használatá mellett.

A Guyot-féle kátránytokocskák nagy eredményükkel fogva sokféle utánzást idétek elő, s Guyot ur csak azon üvegesekért áll jót, melyek czimkáján aláírása háromszíni nyomással van feltüntetve.

Székesfejevári raktár: **Diebálla György és Say Rudolf** urak gyógyszerárán.

Felelős szerkesztő: **Boross Mihály.**

Hirdetések.

MATTONI

GISSHÜBLI VIZE

a legtisztább alkáli savanyúviz, mely légzési betegségeknel, vagy emésztés hiányában a legjobb orvosszer s bármely időszakban a legkitünőbb üdítő ital.

Székesfejevári raktárak: **Diebálla György és Lichtneckert Antal** uraknál.

Hugo H. Hirschmann's
Wiener Landwirthschaftliche Zeitung.
Gegründet 1851. — Allgemeine illustrierte Zeitschrift für die gesammte Landwirthschaft. Grösste Landw. Zeitung Oester. Ungarns. Erscheint jeden Samstag in Gr.-Folio. Ganzj. fl. 8 (Mark 17), halbj. fl. 4 (Mark 8-50), viertelj. fl. 2 (Mark 4-25). Einzelne Nummern 20 kr. (40 Pf.) Annoncen 10 kr. per Nonpareillezeile. Beilagen fl. 5 per Tausend und Bogen.

Hugo H. Hirschmann's
Der Praktische Landwirth. Gegründet 1864. Illustrirte Landw. Zeitung für Jedermann. — Billige populäre Zeitschrift. Erscheint jeden Mittwoch in gr. Lex.-Form. Ganzj. fl. 4 (Mark 9), halbj. fl. 2 (Mark 4-50), viertelj. fl. 1 (Mark 2-25). Einzelne Nummern 10 kr. (20 Pf.) Annoncen 8 kr. (16 Pf.) per Nonpareillezeile. Beilage fl. 5 per Tausend und Bogen.

Hugo H. Hirschmann's
Der Oekonom. Gegründet 1878. Illustrirte Landw. Zeitung, Zeitschrift der Welt. Erscheint den 1-ten und 16-ten jeden Monats in gr. Lex.-Form. Ganzj. fl. 1 (Mark 2-50) — Kann nur ganzj. abonirt werden. Einzelne Nummern 5 kr. (10 Pf.) — Annoncen 15 kr. (30 Pf.) per Nonpareillezeile. Beilagen fl. 5 per Tausend und Bogen.

Hugo H. Hirschmann's
Blattkalender für den Landwirth 1878.
Ein Unicum der Kalenderliteratur. Reichhaltig, reich illustirt. Zahllose Abbildungen. Für jeden Tag ein Blatt. Completes Kalendarium der Katholiken, Protestanten, Griechen und Russen, uden und Türken. Historischer Landw. Adressenbuch. — Faullenzen für den Landwirth. Elegant montirt, zum Hängen oder Stellen eingerichtet. Preis nur fl. 1 (Mark 2).
Pränumerationen u. Annoncen auftrüge sind nur mittelst Postanweisung franco zu senden an Hugo H. Hirschmann, Wien 1., Dominikanerbastei 5.

Árverési hirdetmény.

Szabad kir. Székesfejevár árvaszéke részéről közhírré tétetik, miszerint Grundböck Rozália hagyatékához tartozó ingóságok u. m.: szobabutorok, ágy- és asztalmenüek, valamint ruhanemüek

f. 1878. évi június 28.

d. e. 9 órakor

örökgyónak vásártéren 7. szám a. volt lakásán azonnali készpénzfizetés mellett elárverzetni fognak.

Kelt Székesfejevárott, a városi árvaszéknél 1878. június 6-án tartott üléséből.

Juraszek Ferencz m. k.,

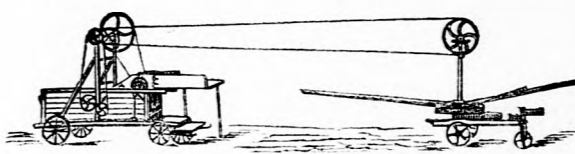
h. árvaszéki elnök.

UMRATH és TÁRSA

PRÁGÁBAN

mezőgazdasági géppárosok.

Ajánlják, a szállár kivétel, könnyű járás, nagy munkaképesség és tiszta cséplésről legelőnyösebben ismert, egy ráman álló mint kerekken járó

kézi- és járgány-cséplőkészületeiket 1—8 ló- vagy ökörerőig.

Továbbá készitünk különféle nagyságu és elismert jó minőségű

tisztító-rostákat,

kukoriczamorzsoló- és szecsavágókat.

Sz.-fejevári raktár s ügynökség **SCHLÄMMÄDINGER ALAJOSNÁL.**

Képes árjegyzékek ingyen és bérmentve küldetnek.

Árverési hirdetmény.

Szab. kir. Székesfejevár város árvaszéke 745/1878. sz. határozatához képest másodikban önkénytes árverés alá bocsájtának a sz.-fejevári 92. sz. tjkben foglalt néhai özv. Stadelmann Józsefne sz. Pátzay Katalin hagyatékához és Stadelmann Béla és kiskoru Stadelmann Irma tulajdonához tartozó a 107. és 108. hrsz. belvárosi fazekastéri ház és kert együttes 7022 frt. értékben.

1) Kikiáltási ár az érintett 7022 frt. becsérték.

2) Árverezni kívánók tartoznak a ház becsértékének 10%-át készpénzben vagy ovadékképes értékpapirban kiküldött kezéhez letenni.

3) Vevő tartozik a vételár, három egyenlő részletben és pedig az első részletet a leütés napjától számítandó egy hó alatt, második részletét ugyanezen időtől 3 hónap alatt, a harmadik vagyis az utolsó részletet, melybe a bánatpénz beszámítandó ugyanezen időtől 6 hónap alatt mindegyik részlet után e leütéstől számítandó 8% kamatokat az árvapénztárba lefizetni.

4) Vevő a megvett ingatlanoknak birtokába a legközelebbi házbér-negyedi en lép, tartozik azonban az adót és egyéb közterheket a birtokbalépés idejétől viselni és a házat tűzkár ellen is biztosítani.

5) A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének kellő időben eleget nem tette, a megvett ingatlanok a vevő kárára és költségére csakis egy határnap kitűzésével becsárorn alul is eladatni fognak.

6) Az árverés eredménye az 1878. évi XX. tcz. 268. és 269. §-ai alapján, gyámhatósági jóváhagyást igényelven, ennek jogerőre emelkedésével fog a vétel is teljes érvényre emelkedni.

7) Az árverés határidejéül 1878. évi június hó 27-ének d. e. 9 órája a városház udvarán kitűzetik és az árverési hirdetmény csakis a helybeli lapok mindkettőjében teendő közzé.

8) Tartozik vevő az ingatlanok átírása után kivetendő százalékot és az árverés eredményéről az 1877. évi XX. tcz. 268. §. alapján köteendő adásvevési szerződés költségeit egyedül és kizárólag viselni.

Székesfejevárott, a városi árvaszéknél 1878. évi június hó 6-án tartott üléséből.

Juraszek Ferencz m. k.,

h. árvaszéki elnök.

VÖRÖSMARTY KÖNYVNYOMDA
SZÉKESFEJEVÁROTT,
Kaszárnya-utca 6-ik szám.
Ajánlja
a mostani igényeknek minden tekintetben megfelelőleg jól berendezett üzletét,
minden néven nevezendő e szakba vágó munkák izléses, pontos és jutányos kiállítására.
Fizetellett
Számmer Kálmán,
tulajdonos.
Nyomatott Székesfejevárott a „Vörösmarty“ könyvnyomdában.